

Det kongelige Selskab for Norges Bøls

Beretning om dets Tilstand og Virksomhed for Aaret 1856.
(Eftersind fra N°. 27).

Da den fra Nordland bestilte Fiskeguano forkom paa Veien og uheldige Omstændigheder forresten hindrede Hr. Norstrøms Forsøg fra at blive tilstrækkeligt veiledende, er Direktionen betænkt paa atter at søge anstillet Forsøg med forskjellige Slags af kunstig Gjødnings.

Foruden paa den peruvianiske Guano, som desværre fra forrige Sommer er steget i Pris fra 11 £ til 14 £ pr. Ton i London, har vore Handelsmænd og Landmænd ogsaa have Opmærksomheden henvendt paa Chilisalpeteren, som i alle Fald til visse Bøxter kommer Guanoen nær; paa Fiskeguanoen; paa Serwells Pulbergjødnings og paa den sure fosforsure Kalk, hvoraf allerede ikke ubetydelige Kvantiteter indføres fra Owens Fabrik i Kjøbenhavn, og som nu ogsaa vil blive tilvirket her i Kristiania paa Mallings Bemølse. Dette Gjødningsgemne har efter hvad der er Direktionen bekendt, paa adskillige Steder vist gode Resultater.

Efter af Directionen gjort Føreløbsing om at Plouge, Harve og andre simple Agerdyrkningsredskaber maatte forarbejdes paa Bødsfængslet har senere Forarbejdelsen af saadanne Redskaber dersteds fundet Sted.

Overensstemmende med den i Landbrugsmødet paa Hammar fattede Beslutning blev der nedsat en Kommitte for at udarbejde Plan til Anlæg af en større Fabrik for Agerdyrkningsredskaber samt indbyde til Tegning af Aktier dertil. Denne Kommitte ønskede at erholde Bistand af lydige Mekanikere, og henvendte sig i den Anledning til Direktionen, som har formaaet Hr. Jacobsen og A. Jensen til at bibræde Kommitteens, der i Vinter har haft Møde her i Kristiania, uden at dog dens Overlegninger hidtil ere tilendebragte.

For at erholde Modeller til gode og simple Redskaber for Jordbruget har Direktionen anmodet Agronom Lindeqvist om under hans Rejse i Sverige at indkjøbe endel saadanne og til denne Ende har man stillet 50 Spd. til hans Disposition. De saaledes indkjøbte Redskaber vil man fordele omkring Landdistrikter, hvor Redskabsforfærdigelsen er nogenlunde i Gang.

Den af Selskabet i 1855 anskaffede Bøls Maskine har først været udlånt til Ladegaardsøens

Hovedgaard og derpaa til Hr. Biel. Det er Direktionen bekendt at de med denne Maskine anstillede Prøver have givet Anledning til, at der her i Landet er sat under Arbejde en ny Meiemaskine, som haabes at skulle svare bedre til vore Aegres Beskaffenhed og vore Trædbyrs Størrelse end Bøls har vist sig at gjøre.

I Overensstemmelse med den ved det almindelige norske Landbrugsmøde i 1844 fattede Beslutning istandbragte Direktionen et nyt almindeligt norsk Landbrugsmøde afholdt paa Hamar i Begyndelsen af Juli Maaned.

Mødet bearedes med deres Kongelige Højheders Vicekongens og Prindsen af Dranienæs Nærværelse, og var besøgt af 454 Deltagere. Næste Landbrugsmøde besluttedes afholdt i Trondhjem i 1858, og har Direktionen allerede truffet Forsøining til om muligt at faa et Dyrefue forbundet dermed.

Efterat polyteknisk Kandidat Rosing med Understøttelse af det for Videnskabsmænd og Kunstnere til Rejser i Udlandet af Statskassen bevilgede Beløb havde opholdt sig i Tharand i Sachsen for at studere Agriculturnemi, androg han hos Direktionen om en midlertidig Understøttelse af Selskabet for at kunne fortsætte sit Ophold, indtil et Undergænde om yderligere Understøttelse af Statskassen kunde blive afgjort. I denne Anledning har Direktionen tilstaaet ham et rentefrit Låan paa 300 Spd. Han har senere opholdt sig i Paris, hvor han fra 1ste Februar har erholdt Plads paa Dumas's Laboratorium, hvorhos han har Udflugt til i Vaar af kunne opholde sig et Par Maaneder paa Boussingaults Gods Bechelbronne, hvor denne berømte Agriculturnemi anstiller en Mængde praktiske Forsøg.

Som Bidrag til Afsløning af en Gartner har Direktionen bevilget Bærum og Affer's Landbosforening en Sum af 40 Spd., der ere indredede af det Høestke Legats opsparede Renter. Denne Gartner har hovedsagelig været beskæftiget med Beskæring og Bødning af Frugttræer i de ikke faa forsømte Haver, som findes i Distriktet.

Da Directionen ikke kunde anse det forsvarligt at anvende Mere af Selskabets Midler paa Udflyrens Bedligholdelse og Opdyrkning, hvortil endnu udkrævedes indtil 1600 Spd., blev Eiendommen foranstaltet afhændet ved offentlig Auktion. Efterat Myrdeyrkning er kommen mere i Gang i det Nordnorske har ogsaa dette Foretagendes Fortsættelse tabt sin væsentligste Betydning.

Selskabets Redskabsamling er hensat paa Toien.

Mamsel Svendsen har i Aarets Begyndelse for Selskabets Regning givet Undervisning i Dobbelspinding i Søndre Bergenhus Amt. Om hendes Virksomhed har Amtets Landhusholdningssekskab afgivet Beretning, hvorefter hun i Kvindherred og Kinnservig har oplært tilfammen 128 Elever og desuden i Vos og Hans et ikke ubetydeligt Antal. Dermed standsede hendes Virksomhed i Direktionens Tjeneste, idet man antog, at hendes Kunst nu havde faaet saamegen Udbredelse, at der ingen Grund var til længer at anvende noget af Selskabets Midler i dette Dømed. Direktionen beklædte derimod efter Mamsel Svendsens Anmodning, at hun fremdeles vilde give Undervisning i de Distrikter, hvor man ønskede samme, og har hun efter sin Tilbagekomst fra en Reise i Sverige, saavidt Direktionen beklædte, været saaledes beskæftiget i Follo.

Til Udgivelsen af et Skillingmagasinet ledende Ugeskrift for Landmænd, redigeret af Proprietar Schvæder paa Vold har Direktionen bevilget en Understøttelse af 250 Spd. for et Aar. Hvad der bevægede Direktionen hertil, var fornemmelig den Omstændighed, at Skillingmagasinet efter hvad der blev oplyst allerede havde et Abonnentantal af omtrent 2000, og at man saaledes ved dette midlertidige Tilskud vilde opnaa strax at faa et saadant Ugeskrift udbredt i en forholdsvis stor Læsekræds.

Direktionen har fremdeles understøttet polyteknisk Tidsskrift ved at subscribere paa 25 Exemplarer. Af disse ere de 21 Exemplarer ved de i Statens Tjeneste staaende Agronomers velvillige Bistand forsendte til Mænd af Landalmuen, hvis Sysselsættelse med tekniske Arbejder antages at sætte dem istand til at søge nyttig Belærelse i Tidsskriftet.

Ligeledes har man i Aarets Løb ved Kirkedepartementets Bistand til Almuebibliothekerne fordelt 200 Exemplarer af Forhandlingerne ved Agerhus Amtets Landhusholdningssekskabs Landbrugsmøder i Aarene 1853 og 1854 samt ved Smaalenenes Landbrugsmøde i 1853.

I Aarets Løb har Direktionen afgivet Betænkninger over 21 Patentsager.

Agerhus Amtets Landhusholdningssekskab holdt efterat ovennævnte Møde var sluttet Generalforsamling, hvori ligeledes Selskabets Aarsberetning fremlagdes. Enkelte i Forbindelse med Hovedsekskabet staaende mindre Landboforeninger havde indsendt sine Beretninger, af hvilke saaes, at disse havde virket i Aarets Løb hovedsagelig ved diskutende Møder og Uddeling af nyttige Skrifter. Landhusholdningssekskabet er traadt i Forbindelse med Selskabet for Norges Vel for at kunne virke med større Kraft og Sikkerhed.

I det af det kongelige Selskab fremsatte Forhandlingsspørgsmaal, om under hvilke Betingelser Dyrskuer kunne blive et virksomt Mittel til at fremme Husdyrenes Forædling, og hvorvidt der kan træffes tjenlige Foranstaltninger til at faa dem afholdte og indrettede paa hensigtsmæssigste Maade, ytrede Forsamlingen sig enstemmig derhen, at hvad Kvæget angik burde norske Fæslag udelukkende være præmieberettigede. Hvor Dyrene vare opblandede med fremmed Blod, vilde de ved Dyrskuerne ikke komme i Betragtning uden forsaavidtsom Blandings-

slaget i længere Tidrum kunde paavises at have existeret og at være fuldkommen akklimatiseret. Saaledes maatte i. Ex. det smaalenste Fæslag anses adgangsberegtiget til Præmie.

Udenlandske Dyr af rent Blod bleve heller ikke herfra udelukkende naar de fandtes hensigtsvarende for den Egn, til hvilken de vare bestemte.

Forat Præmierne kunde være til Dyrertræng og Nytte burde Amtskommuner og Landhusholdningssekskaber bistaa hverandre; thi uden større Præmier for de bedre Dyr, hvorved disse fortrinsvis gives Forrang blandt Anerkjendelserne af gode Dyr, kunde man ikke virke til, at de udmærkede søgtes og opretholdtes.

Som tjenlige Foranstaltninger til Dyrskuers Afholdelse var det aldeles nødvendigt, at disse saavidt muligt afholdtes hvert Aar og altid paa samme Sted og til samme Tid. Dyrskuerne vilde da tilslige tjene som Marked, hvorved man samtidigen opnaaede, at det gode Kvæg anerkjendtes og udbredtes paa forskjellige Hold.

I Udlandet har man opstillet som Regel for Bedømmelsen at gaa ud fra visse Points. Dette fandtes mindre anvendeligt hos os, hvor Kvægslagene endnu ikke ere udviklede til Racer, og hvor navnlig de ydre Afmærker paa Godhed enten ere svagt eller ogsaa hoist forskjellig udviklede i de forskjellige Egne hos Kreaturer af samme Godhed, saaat man i mange Tilfælde fra Dertegnene ikke kan slutte med Bestemthed til Dyrets gode Egenkaber. Men for at Enhed dog kunde bringes i Bedømmelsen ved de forskjellige Dyrskuer maatte det være magtpaaliggende, at for det første i alle Fald een kyndig Mand frekventerede saamange Skuer, som han kunde overkomme forat ordne Skuerne og bistaa Bedømmelseskomiteerne. Det kongelige Selskab opfordredes til at bistaa til dette Arrangement.

Spørgsmaalets Dirigent Prof. Chr. Boeck fandt, at man til Hesteavlens Fremme ogsaa først og fremst burde søge at forædle de norske Racer og vogte sig for Indblanding af fremmed Blod, der hidtil ikke havde virket godt.

Al Faar besad Landet paa enkelte Kanter ogsaa Racer, som forbandt de for Landmanden vigtige Egenkaber Haardførhed og grov Uld, som afgiver et bedre Material for Husindustrien end den fine Uld.

For Svineavlens kunde neppe noget gjøres. Vel vare nu og da fremmede Racer indførte men de oplandedes snart og tabte saaledes i Længden sin Betydning som Forædlingsdyr. I det Hele maatte Svineavlens være af underordnet Interesse for et Land som Norge, der ikke er Kornproducerende i Forhold til sin Befolkning.

Landbrugsskolebestyrer F. Wetlesen, som dirigerede det af Agerhus Amtets Landhusholdningssekskab fremsatte Spørgsmaal om, hvad der kunde gjøres til at forbedre vor Kvægavl, havde i Smaalenstekreaturer fundet gode Mælkefjor. Paa Abilds bestod Befolkningen af dette Slag, og havde man der i en Række af Aar arbeidet paa af dette Slag at danne konstant Race, hvoraf Exemplarer havde vundet Anerkjendelse ved Dyrskuerne i Bærum.

Al Diskussionen fremgik, at Guenons Mærker maatte anbefales paa Grund af Letheden i at finde

dem selv hos Kalven. Det maatte hans opstillede Klassifikation forkaftes som kun passende paa enkelte Maacer, men Hovedmomenterne i hans Lære (Mærkerne paa gode og flette Speil) vare uden Udtægligse anvendelige ogsaa hos os.

Dyren burde være 3 Aar gammel, før den tilfødes at bedække, og Kvien ikke kalve førend i det tredje Aar. Den første Kalv burde neppe paasættes.

Under Opdrættet hersker der megen Uenighed om, hvorvidt Kalven bør næres rigeligt eller moderat, samt i hvor lang Tid Mælk bør gives den og endelig, hvorvidt Kalven uden Skade kan berøves Mælkens Fløde.

Det rigelige Opdræt maatte foretrakkes og vedvare med Mælk (naturligvis i mindre Maal, efter som Kalvens Alder stred frem) i omkring 4 Maanedere. Paa denne Maade blev vistnok Koen i sin Tid dyr, men uden saadan Behandling kunde man ikke regne paa at føre sine Stammer samtidig med at faa sine Udgifter ved Skovarbejdet dækkede.

Det var den almindelige Fremgangsmaade, at give Kalven skummet iskedetfor nyfflet Mælk. Dette maatte aldeles forkaftes; thi Fløden indeholdt netop de Substanter, som skulde udvikle Benbygningen. Vistnok kunde Surrogater som Urter og Bommel opblandet med skummet Mælk erstatte for en Del Fløden, men det blev dog altid tvivlsomt, om Dyret kunde udvikle sig til fuldkommenhed, naar det i sin første Udvikling berøvedes den af Naturen anviste Næring.

Paa hvilket Modenhedstrin skal Kornet skjæres.

Regelen paabegyndes Skuren hos os, naar Kornet har naaet sin fulde Modenhed. Landmanden tror at erholde saa meget fuldere og vægtigere Korn, jo længer det, selv med Fær for at drysse, faar staa paa Roden og modtage Næring fra Jorden. Denne Mening er ikke gjængs hos os alene men den har været og er det fremdeles hos Landalmuen i andre Lande. Derom vidne de gjentagne Opfordringer og Formaninger til at give Slip paa den gamle Liv, som forekomme i næsten hvert Lands Landbevælgning.

Erfarne Landmænd have alt længe anført som Regel, at alt Korn skal skjæres, førend det naar sin fulde Modenhed, og at hvis man bier til Sæden er fuldmoden, saa er man for sent ude, og maa som Følge deraf lide et eller flere af de sølelige Tab, som altid indtræffer, naar vigtige Ting gøres i Utid.

Skuren og Indbjergningen ere vigtige Arbejder for ethvert Land, men for os, som endnu ikke kunne brodføde os af egen Avl, ere de af største Vigtighed. Selv i de bedste Aar maa vi ty til Udlandet efter Korn, og i slemme Aar afhænge vi aldeles af fremmed Tilførsel. Derfor drives ogsaa Jordarbejdet i den senere Tid med ulige Kraft mod tilførsel, og det maa være vort Maal at blive ligesaa uafhængige af andres Naade i materiel Henseende

som vi allerede ere det i politisk. Under denne Stræben have vi paa Grund af vort Lands Velgengenhed saa mange Vanfælgigheder at kæmpe med, at vi maa vogte os for at skabe os selv Tab og Plager, og i ikke ubetydelig Grad vil den norske Landmand spare sig derfor, naar han vil overtale sig til at praktisere de Vink, som efter forskjellige Forfattere her ere samlede angaaende den rette Skurtid.

Landbrugsskolelærer Jensenius ytrede i et Landbrugsmøde, at naar der var Tale om Kornarterne i Almindelighed og Hveden i Sædeleshed, maatte det sikkerlig være en uomtvistelig Sætning at Kornet burde skjæres 14 Dage før den Tid det var aldeles fuldmodent, det vil sige, før det vilde falde af, og dette af flere Grunde. Han vilde ikke videre omtale, at naar Kornet stod til det blev fuldmodent, vilde de fleste Kjørner falde af ved Indhøstningen, men derimod henlede Opmærksomheden paa, at man fik et bedre Produkt, naar man skar Kornet noget tidligere. Det er nemlig vist, at der i Plantefakterne, og navnlig i den Kornart hvorom her er Tale, i den sidste Tid førend Frøet modnes foregaar en Omdannelse. Plantens Livsvirksomhed er nemlig denne: først gaar Sukkerstoffet, som i den tidligere Tid af Plantens Liv er forberedende, over til Mælkstoff og dernæst Mælkstoffet over til Træstof. Vore Kornarter høre til Græsfamilien og ere for den største Del etaarige, men for at Frøet skal beholde Spirekraften er det nødvendigt, at den ædle Spire, som ligger indesluttet i samme (Kimen), bliver omgivet af Hylskere, som ere istand til at bevare den Vintertiden igjennem; derfor gaar Plantens Liv i den sidste Tid fornemmelig ud paa tilstrækkelig at bevare Kimen eller paa at forskaffe den et Frugtstykke eller hvad man kalder Skæl, — og det er navnlig Mælkstoffet, som overgaaet til Træstof danner Skællen.

Det er en Erfaringsætning, at naar Kornet skjæres tidlig er en Tønde Korn vægtigere, end naar Udfjæringen opfattes til den seneste Tid, og det af den Grund, at hvert enkelt Korn da er mere mælkstoffrigt; det er fremdeles en Erfaringsætning, at Melet er hvidere og betales bedre, naar Kornet skjæres tidlig. Marsagen hertil maatte ligge deri, at ikke blot Skællen men ogsaa det Cellevæv, hvori Kjørnen (Stivelsesmelet) er indesluttet, blev tykkere, jo længere Kornet stod, og dette maatte ogsaa forsaarsage, at Kornet blev mindre søgt. Planternes sidste Liv gif, som bemærket, fornemmelig ud paa at forskaffe Kimen beskyttende Hylskere; men han antog, at den i Frøet indesluttede Kime var fuldkommen udannet omtrent 14 Dage før Kornets fuldkomne Modenhed.

Foraaavdt Kornet skal benyttes til Sædesfrø, er det af stor Vigtighed, at hvert enkelt Korn er saa mælkstoffrigt som muligt; thi i den første Tid af Plantens Liv, naar den i Frøet indesluttede Kime danner sine første Rodder og Blade, lever den alene paa Beføstning af de Næringstoffer, som ere indeholdte i Frøslapperne (Cotyledonerne), hvilke nærmest omgive Kimen. Jo mere Næringstof disse indeholde, desto kraftigere ville Næringorganerne — Rodderne og Bladene — blive. Naar Frøet spirer sker det derved, at det indsuger Vædske fra Jorden, hvorved

Melstoffet omdannes til oploselige Forbindelser, hvoraf der kan udvikles Planterceller. Jo mere der altså er af dette Melstof, des flere og kraftigere Rødder og Blade vil den unge Kime faa; men den første Periode i Plantens Liv staar i den nøieste Forbindelse med dens hele øvrige Liv. Har der først dannet sig en Spire med mange Rødder og brede Blade, har Planten med det samme erholdt kraftige og stærke Organer, med hvilke den vil være istand til at drage til sig rigelig Næring saavel fra Jorden som fra Luften.

Der har været anstillet Forsøg om Kornarternes forskellige Dygtighed til at spire, efterom de have været høstede tidligere eller senere, og disse Undersøgelser synes at lede til det Resultat, at ogsaa Spirekraften skulde være stærkest, naar Kornet var høstet tidligt. Dette kunde forklares saaledes at Skallene eller Beskyttelsesdækkene, som Frøet har, blive for tykke og faste, naar Kornet staar længe. Det er derfor sandsynligt, at disse Frugtgemmer, dersom de blive for stærke, ikke ville tilstøde Jordens Vædke at trænge igennem, især hvor denne ikke er tilstede i betydelig Mængde. Saaledes vil Spirekraften vanskeliggere vækkes og Melstoffet vanskeligere omdannes. Det var imidlertid ikke blot Frøet, som saaledes blev bedre, naar Kornet høstedes noget før fuldkommen Modenhed, men ogsaa Halmen blev da langt værdifuldere; thi i Straaet foregaar de samme Processer som i Frøet.

Denne Omdannelse, der foregaar i Plantens Indre, har ikke blot Betydning for Kornarterne, men ogsaa for andre dyrkede Væxter, navnlig den Rødvæxter. Det var vist alment bekjent, at dersom man optog en Røddel i den Tid den egnede sig mest til Spisning, var den saftig og velsmagende, lod man den staa noget længere blev den træt; det var derfor af Betydning at iagttage det rette Tidspunkt for Rødders Optagelse. Det havde ogsaa vist sig, navnlig i Tydskland, at den Tid, hvori man optog Runkelrøer havde en stor Indflydelse paa den indeholdte Sukkermængde. Det var meget sandsynligt, at en saadan eller lignende Virksomhed fandt Sted næsten i alle de Rødsfrugter, som man dyrkede, og det vilde derfor være af Interesse at anstille en nøiagtig Undersøgelse i denne Retning, hvilket rimeligvis ogsaa med Tiden vilde ske.

Evensken Lundequist siger: Ligesom med Saadningen bør man ogsaa ile med Skuren saavidt Omstændighederne tillade. Dersom Sæden faar staa for længe paa Algeren, falder den ud. Man kjender Modenhedstiden derpaa at Kornene have opnaaet sin fulde Størrelse, at de ere mere haarde end myge, at de vanskelig lade sig sammentrykke, og at de ved at klemmes hverken vise en melagtig Mæsse, eller en vandagtig Vædke. Er Veirigtigt uheldigt, maa man dog rette sig efter dette; men er det gunstigt, er der dobbelt Grund til at ile af Frygt for at det kan forandres.

Engestrøm fra Tydskland opgiver følgende. De sædvanlige Kjendetegn paa at Sæden er moden ere alle uflere; det eneste Sikre, jeg kjender, er den fuldkomne Udvikling af Gropiggen, hvilket undersøges saaledes: Man tager Kornet og holder det fast mellem Tommel- og Pegefingeren paa venstre Haand; saaledes at den Del af Kornet, i hvilken

den lille Spiregrube befinder sig, kommer til at ligge opad eller udenfor, hvorefter man med den høire Haands Tommelfinger trykker under den omtalte Grube, da Enden af Kornet vil aabne sig, og Gropiggen, i Form af et hvidt, omtrent en Linie langt Begem, enten vil springe ud, eller vil befindes at ligge helt udviklet, da den med et lindrigt Tryk vil lade sig klemme gandske ud; eller endelig vil ingen af Delene finde Sted, men den vil blive liggende ligeartet med Mæsken i Kornet. I sidste Tilfælde kan Sæden ikke skjæres, i begge de første kan den, naaet enten Halmen endnu er grøn eller ikke. Her til føier Hr. C. endnu følgende Erfaringer, som han selv har gjort: Aar 1838 affaar jeg en Del Bygstraa a) af saadanne, som endnu vare grønne, men viste ovenangivne Kjendetegn paa at Gropiggen var udviklet; b) saadanne, som stode i saakaldte Rødder; c) modne eller rettere sagt: overmodne. De bleve tørrede i Året, hvorefter de to første befandtes aldeles lige hinanden, trinde, tyndskallede, lyse af Farve og af bedste Kvalitet; men de sidste skrumpne og mørkegrule. Da Kornene siden bleve plantede i Potter, kom alle af a) op igjen, men af b) var der 1 og af c) 3 Korn, som ikke groede. Heraf overtlydet om den tidlig skaarne Sæds Fortrin, lod jeg alt mit Byg og Vlandkovn skjære da det vel stod i Rødder, men en stor Del alligevel var aldeles grøn-grønt, dog med udviklet Groemme. Hvad som heraf i Året 1840 blev udsaaet, gav en særdeles vækker Afgrøde. En Kjøbmand i Malmo, som paa mit Raad høstede sit Byg, medens det endnu stod i Rødder, og skiftede 200 Tønder af det til London, fik 4 Mk. 22 $\frac{1}{2}$ Species mere pr. Tønde, end hvad han naaede for den paa sædvanlig Maade, sent høstede Sæd, som han havde indkjøbt, og samme Gang solgte.

(Sorteriet).

Christiania Kornpriser.

Indenlandst	
Hvede, 3 $\frac{1}{2}$ à 5 $\frac{1}{2}$ Spb.	intet solgt.
Rug, 0	intet solgt.
Byg, 15 $\frac{1}{2}$ à 18 $\frac{1}{2}$.	
havre, 9 $\frac{1}{2}$ à 11 $\frac{1}{2}$.	

udenlandst	
Rug østersøst 210—212 Pd.	4 $\frac{1}{2}$ à 4 $\frac{3}{4}$ Spb.
Rug dansk 202—204 Pd.	4 Spb.
Byg dansk 186—188 Pd.	19 $\frac{1}{2}$ à 4 Spb.
Hvede dansk 208—212 Pd.	6 $\frac{1}{2}$ à 7 Spb.
Erter dansk 4 Spb.	72 $\frac{1}{2}$.
do. østersøst 6 Spb.	

Christiania Fiskepriser.

Stib, Kjøbmd.	6 $\frac{1}{2}$ Spb. pr. Ib.
Stib, stor Mib.	6 Spb. pr. Ib.
Stib, smaa do.	4 $\frac{3}{4}$ à 5 Spb. pr. Ib.
Stib, stor Christ.	4 $\frac{1}{2}$ à 4 $\frac{3}{4}$ Spb. pr. Ib.
Stib, smaa do.	16 $\frac{1}{2}$ à 18 $\frac{1}{2}$.
Storset	7 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Middelsæt	1 Spb. à 1 Spb. 6 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Smaaæt	4 $\frac{1}{2}$ à 12 $\frac{1}{2}$ pr. Bog.
Røbskjer	7 $\frac{1}{2}$ à 7 $\frac{1}{2}$ 12.

Udgiverens Adresse:

Proprietær Schrøder. Bøll i Bærum.

Følgeblad til Skilling-Magazinet.